

talelser fra det ærede Medlem forundrede mig; men da jeg meget nødtigt vilde drage det ærede Medlems Erklæring i Tvivl, havde jeg ikke Andet at sige dertil end, at jeg maatte henvise ærede Medlemmer til selv at undersøge Sagen og da navnlig, som naturligt var, henvise Statsrevisionen til at gjøre det. Dette Punkt foreligger nu oplyst fra Statsrevisionens Side, og det forekommer mig da at være fuldstændigt tydeligt, saa at der ikke mere kan være nogen Tvivl tilbage, derom, at Ministeriet har kjendt eller i alt Fald burde have kjendt de Spørgsmaal om betydelige Overtskridelser, der allerede forelaa i 1873. Jeg skal nu heller ikke negte, at det er en ganske overordentlig paa-faldende Udtalelse fra en Kommissions Side, at den et halvt Aar, før et Byggeføretagende som Theatret skulde være færdigt, ingen Anelse har havt om, hvorvidt der kunde være Tale om Overtskridelser, som gaar op til 100 pCt. af den til Føretagendet af Staten givne Bevilling. Dette forekommer mig at være, — jeg kunde gjerne sige, — en kolossal Falliterklæring fra Administrationsens Side; men det forholder sig heldigvis, hvad jeg ganske kortelig skal dokumentere, heller ikke saaledes, thi det vilde ellers være ganske uforklarligt. Den Konto, som der er Spørgsmaal om at gjøre Anvendelse af her, nemlig Kontoen for extraordinære Udgifter, kaldes i Regnskabet Konto X, og paa denne Konto var der i Løbet af de tidligere Aar dels anvist forskellige Udgifter, og dels var der disponeret derover af Bygningskommissionen. Under 4de Septbr. 1873 meddeltes der, at Konto X var opbrugt, og der spurgtes derefter om, hvad man nu herefter skulde gjøre. Deraa svarer Ministeriet, at de følgende Udgifter, der skulde anvises som Overtskridelser, skulde anvises paa forventet Tillægsbevilling. Under 23de Oktober 1873 skriver Theaterchefen til Ministeriet og udtaler sig om Umuligheden af at Theatrets Reservefond at afholde Udgifterne til Scenebelysning m. m., og denne Erivelse slutter da med at sige: „hvorfør man maa henstille til Ministeriets nærmere Overveelse, at den optages under de Udgiftsbeløb, til hvis Afholdelse Ministeriet allerede er betænkt paa at søge de fornødne Midler ved en Tillægsbevilling til Finantsloven.“ Der forudsættes altsaa der, at der mellem Theaterchefen og Ministeriet allerede er ført Forhandlinger om Optagelse paa Tillægsbevilling af forskellige Udgifter, og paa forventet Tillægsbevilling er der da inden Udgangen af 1873 anvist Beløb af ca. 13,000 Kr. Men jeg skulde aldrig have dvælet herved, dersom det kun var et saa lille Beløb som 13,000 Kr., det dreiede sig om; men ved Siden deraf var der adskillige andre Spørgsmaal af langt større Omfang, som vare reiste og væsentlig afgjorte allerede i 1873. Allerede 30te Januar 1873 var der approberet en Bevilling til Maskineriet af 40,000 Kr. — dette skal jeg ikke dvæle ved, da

det sit sin Afgjørelse paa Finantsloven. Derimod var der under 7de August fremkommet saadanne Forhandlinger mellem Entreprenøren og den, der skulde udføre Barneapparatet, at det maatte være klart, at dette Barneapparat vilde medføre forøgede Udgifter. Under 2den Oktober 1873 var der approberet en Udgift paa ca. 30,000 Kr. til forøget Murtyffelse. Under 8de November 1873 var der approberet 30,000 Kr. til forbedret Scenebelysning. Disse Udgifter vare anviste under Forbehold af, at de skulde refunderes dels fra Udsmykningskontoen og dels fra Theatrets Reservefond. Den Anvendelse, man har gjort af disse forskellige andre Konti — jeg kan gjerne sige: som Skærnbrødt for forskellige Overtskridelser — anser jeg for at være ganske uforstaaelig og usjorsvarlig; thi ved Siden deraf var der allerede under 29de November 1872 meddelt det Udvalg, som behandlede Udsmykningskontoen, at denne var saaledes engageret, at den ikke kunde paatage sig noget Mere, og endelig blev det udtryffeligt tilkjendegivet under 2den December 1873, at det ikke var tilstedelig deraf at afholde de Udgifter, der var Spørgsmaal om. Og med Hensyn til Theatrets Reservefond gjaldt akkurat det Samme. Under 23de Oktober 1873 skrev Theaterchefen til Ministeriet, at han ikke kunde tilraade yderligere Udgifter, anviste paa Theatrets Reservefond, thi den havde alle de Udgifter at afholde, som vare angivne under 24de Marts, og de vare yderligere vorede ved forskellige Poster siden hen, saa at man ikke kunde forsvare at afholde noget Mere af Reservefonden og derfor maatte henvise til Tillægsbevilling. Den sidste af de Datoer, jeg har nævnt, er 2den December. Under 15de December blev Tillægsbevillingen forelagt her i Folkethinget; altsaa paa den vilde Ministeriet have kunnet anføre betydelige af de Udgifter, som jeg her har nævnt, uden at jeg derfor vil sige, at det var muligt at angive dem alle; navnlig var Barneapparatet den Gang endnu ikke anlagt. Men Tillægsbevillingen laa til Behandling her hele Vinteren og blev ikke endelig vedtaget før 25de Marts 1874. Naar det i den Erklæring, som den Gang forelaa fra Ministeriet, hedder: „Da der for de forskellige Spørgsmaal om Overtskridelser, som ikke ville kunne dækkes ved de til Raadighed staaende Midler ved Begyndelsen af 1874“, og det ved Siden deraf hedder, at man endnu ved Udgangen af 1873 havde Penge til Disposition paa Konto X, saa forekommer det mig, at det ikke er muligt at forene dette med de Oplysninger, som nu tydelig foreligger fra Statsrevisionen. I 1874 kom jo det afgjørende Punkt, da den nye Bygningskommission blev indsat. Indtil 28de Februar var der ikke noget Væsentligt approberet, kun et Beløb af ca. 6,000 Kr., som jeg ikke skal dvæle ved. Men under 26de Februar udstedte den daværende Kultusminister Fuldmagt til Statsraad Melbahl til at afholde de Udgifter, som han ansaa fornødne